

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Gogu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ-20 împotriva lui Sergiu Gogu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Sergiu Gogu și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 07 iulie 2014, ÎMGFL-20 a depus cerere de chemare împotriva lui Sergiu Gogu, intervenient accesoriu SA „Termocom” în procedura falimentului, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că pe baza contului deschis de către ÎMGFL-20 pe numele lui Sergiu Gogu, SA „Termocom” în procedura falimentului a livrat energie termică.

Afirmă că pârâtul nu a achitat serviciile prestate, iar la 01 martie 2014 s-a format o datorie în mărime de 3894, 61 lei pentru energie termică, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Susține că, potrivit art. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Subliniază că este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, însă necătând la acest fapt pârâtul a fost informat prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) să-și execute obligațiile, dar acesta nu și le-au executat nici până la momentul de față.

Explică reclamantul că gestionarul fondului locativ și SA „Termocom” în procedura falimentului se află într-o situație financiară precară creată din cauza rău-platnicilor, dintre care face parte și pârâtul.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 530, 572, 575, 617, alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 59, 60 Cod locativ, art. 28, 166, 167, 248, 131, alin. (4) CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Sergiu Gogu a datoriei în mărime de 3890,61 lei, compensarea taxei de stat și restul cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 15 aprilie 2015, acțiunea a fost admisă, a fost încasată din contul lui Sergiu Gogu în beneficiul ÎMGFL-20 suma de 3894, 61 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, a fost respins apelul declarat de Sergiu Gogu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 26 mai 2016, Sergiu Gogu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor pricinii, având o poziție unilaterală, nu a examinat și nu a dat apreciere obiectivă la toate probele din dosar.

Consideră că Curtea de Apel eronat a constatat că întreprinderea municipală a deschis un cont pe numele lui, având în vedere că din anul 2003 are instalat un sistem de încălzirea individuală a apartamentului său.

Remarcă că conturile pentru încălzire au început să vină din 2011, respectiv, lipsa facturilor de plată pentru perioada 2003-2011 dovedește că serviciul nu a fost prestat.

Afirmă că instanțele ierarhic inferioare nu au dat apreciere probelor prezente la materialele cauzei, care dovedesc faptul deconectării recurentului de la sistemul termic.

În context, face referire la procesul-verbal din 22 iulie 2013 privind inspectarea obiectului deconectat de la sistemul termic care demonstrează deconectarea apartamentului recurentului de la energia termică.

Subliniază că în aceste circumstanțe consideră decizia instanței de apel lipsită de suport juridic și care urmează a fi casată.

La 21 iunie 2016, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de către Sergiu Gogu cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergiu Gogu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Sergiu Gogu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sergiu Gogu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Sergiu Gogu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu